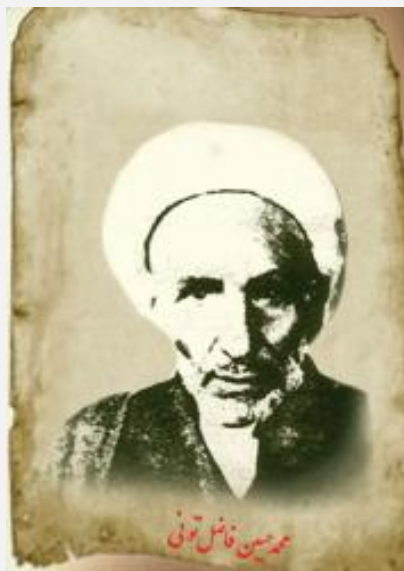

محمد حسین فاضل تونی

بن علامه گران قدر دوران تحصیل خود را به واسطه تنگی معیشت به زحمت می گذرانید...

محمد حسین فاضل تونی

ولادت: 1298ق.

محل ولادت: تون خراسان

وفات: 1380ق.

محل دفن: قم

محل تحصیل: اصفهان، تهران، مشهد

اساتید: حضرات جهانگیر خان قشقایی، سید محمد صادق خاتون آبادی و ...

استاد عرفان: آقا میرزا هاشم اشکوری

شاگردان: عبدالله جوادی آملی، مهدی محقق، حسن حسن زاده، سید رضی شیرازی و...

تالیفات: تعلیق شرح بر فصوص الحکم، ترجمه فنون سماع طبیعی شفا و ...

این علامه گران قدر دوران تحصیل خود را به واسطه تنگی معیشت به زحمت می گذرانید و گاه در ماه رمضان، افطار و سحر را

به نان و پیاز و ماست اکتفا می کرد ولی می فرمود: صفای باطن و لذت روحی و معنوی را در همان سال ها یافتیم. پس از

رحلت میرزا هاشم اشکوری در مدرسه دارالشفا به تدریس پرداخت و سالیان بسیار در سایر مدارس دینی تهران و دانشکده

الهیات، منطق، فلسفه، و حکمت درس می داد. ایشان در حکمت و عرفان صاحب نظر بود و در تقریر و تبیین عبارت های

پیچیده شرح فصوص الحکم مهارت خاصی داشت.

وی مطالب درس را با طمانینه شرح می داد و مشکل ترین مطالب را با قوت بیان خویش ساده و روشن می ساخت. درس خود

را با آیات قرآنی و اشعار مولانا و حافظ و شیخ محمود شبستری می آراست. گاهی در اثنای درس می فرمود بکوشید با علوم

و معارف الهی انس بگیرید. اگر نفس با این معارف آشنا نشود، به تدریج به امور پست دنیایی گرایش می یابد.

مرحوم فاضل تونی از نعمت خط تقریباً محروم بود و به سختی می توانست چیزی بنویسد. چون آن مرحوم در کودکی فقط چند

ماهی در مکتب مشیق نوشته بود. ایشان به واسطه قدرت حیرت انگیز حافظه احتیاجی به یادداشت کردن مطالب نداشت.

تواضع ملکه وجود آن بزرگوار بود. شاگردانش او را بسیار خوش محضر می یافتند چنان که در تمام مدت تحصیل یک کلمه حرف

تند یا اخم و ترشروی از او ندیدند. ضمن تدریس برای رفع ملال دانشجویان مطالبی شیرین و فرح بخش بیان می کرد و کمتر

جلسه درسی بود که بدون خنده به پایان برسد. خود ایشان را گاهی چنان خنده می گرفت که مدتی سخنش قطع می شد.